

vigència del Reial decret igual que la del Reglament, aplicable fins al 31 de desembre de 2003.

D'aquesta manera, la legislació vigent permet una subvenció de fins a 3 punts percentuals als préstecs concedits per a la construcció naval amb una vida màxima de catorze anys.

En la subsidiació dels interessos d'aquests crèdits destinats a la construcció naval han quedat pendents obligacions corresponents a exercicis anteriors, a la cobertura de les quals atén aquest crèdit extraordinari que es tramita, d'acord amb el dictamen del Consell d'Estat, amb l'informe favorable previ de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió d'un crèdit extraordinari.*

Es concedeix un crèdit extraordinari per un import de 19.945.098.263 pessetes (119.872.454,79 euros) a la secció 20 «Ministeri de Ciència i Tecnologia», servei 11, «Direcció General de Política Tecnològica», programa 723B, «Reconversió i reindustrialització», capítol 7, «Transferències de capital», article 77, «A empreses privades», concepte 777, «Compensació d'interessos per a préstecs a la construcció naval, per obligacions d'exercicis anteriors».

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari a què es refereix l'article anterior es finança amb deute públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de desembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

COMUNITAT AUTÒNOMA DE CATALUNYA

24626 *LLEI 16/2001, de 29 de novembre, d'ampliació dels terminis de resolució del procediment i de presentació de sol·licituds concedits pel Decret 288/2000, de 31 d'agost, pel qual s'estableixen els requisits per regular les indemnitzacions de les persones incloses en els supòsits previstos per la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia, i excloses dels beneficis de la disposició addicional divuitena dels pressupostos generals de l'Estat per als períodes 1990 i 1992. («BOE» 310, de 27-12-2001.)*

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb

el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 16/2001, de 29 de novembre, d'ampliació dels terminis de resolució del procediment i de presentació de sol·licituds concedits pel Decret 288/2000, de 31 d'agost, pel qual s'estableixen els requisits per regular les indemnitzacions de les persones incloses en els supòsits previstos per la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia, i excloses dels beneficis de la disposició addicional divuitena dels pressupostos generals de l'Estat per als períodes 1990 i 1992.

PREÀMBUL

La Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1990, en la seva disposició addicional divuitena, va estipular la concessió d'una sèrie d'indemnitzacions a favor de les persones que van patir presó com a conseqüència dels supòsits regulats per la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia.

Pel Decret 288/2000, de 31 d'agost, la Generalitat va ampliar la cobertura d'aquelles indemnitzacions a persones residents a Catalunya que, havent patit privació de llibertat en els supòsits previstos per la Llei 46/1977, no complien algun dels requisits exigits per la dita disposició addicional divuitena.

Inicialment, la base reguladora vuitena de l'annex al Decret 288/2000, de 31 d'agost, va establir un termini de sis mesos per a finalitzar el procediment d'atorgament de les esmentades indemnitzacions, el qual fou ampliat pel Decret 145/2001, de 29 de maig. I si l'exposició de motius d'aquest Decret remarcava aleshores la necessitat d'analitzar i comprovar el compliment dels requisits de totes aquestes sol·licituds, de l'esmena de deficiències pels interessats, dels informes preceptius, etc., la qual necessitat implicava un lògic retard de la resolució, no pal·liable ni amb l'habilitació de més mitjans personals i materials proveïts a aquest efecte, ara, no sols perduren les mateixes dificultats, sinó que es preveu que s'incrementin amb la concessió, per aquesta Llei, d'un nou termini de presentació de sol·licituds. Tot això aconsella una nova ampliació del termini per a dictar i notificar la resolució, en interès de tots els afectats.

Cal aclarir que l'obertura d'aquest nou termini de presentació no afecta les sol·licituds en curs, sinó que té per objecte les sol·licituds ja formulades anteriorment amb el mateix objecte d'obtenir una indemnització a l'empara del Decret 288/2000, de 31 d'agost, però que foren lliurades extemporàniament, i també les altres sol·licituds no presentades per persones que, malgrat complir els requisits de l'article 2 del Decret esmentat, no van arribar a formular-les. Efectivament, cal tenir en compte, d'una banda, aquells afectats que, malgrat complir els requisits exigits per l'article 2 del Decret 288/2000, de 31 d'agost, han presentat la sol·licitud fora del termini establert per la base reguladora 3.3 de l'annex, i, d'altra banda, aquells que, simplement, no han pogut presentar-la, vistes les dificultats sorgides tant per als uns, com per als altres a l'hora de disposar de la documentació acreditativa pertinent.

Així, per tal de donar satisfacció a un nombre més ampli de persones afectades per la repressió de les llibertats que van patir presó com a conseqüència dels supòsits definits per la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, és procedent ampliar el termini per a dictar i notificar les resolucions relatives a indemnitzacions, el nombre de les quals s'incrementarà, sens dubte, considerablement. Tot això justifica que es dicti una norma amb rang de llei, de conformitat amb el que exigeix, per a la durada del termini, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 1. *Pròrroga del termini per a resoldre i notificar els procediments de concessió d'indemnitzacions establertes pel Decret 288/2000, de 31 d'agost.*

El termini màxim per a resoldre i notificar els procediments de concessió d'indemnitzacions establertes pel Decret 288/2000, de 31 d'agost, pel qual s'estableixen els requisits per regular les indemnitzacions de les persones incloses en els supòsits previstos per la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia, i excloses dels beneficis de la disposició addicional divuitena dels pressupostos generals de l'Estat per als períodes 1990 i 1992 és de tres anys, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Article 2. *Nou termini de presentació de sol·licituds d'indemnització a l'empara del Decret 288/2000, de 31 d'agost.*

1. S'obre un nou termini de presentació de sol·licituds d'indemnització a l'empara del Decret 288/2000, de 31 d'agost, per a totes les persones interessades que van presentar la sol·licitud fora del termini establert per la base reguladora 3.3 del Decret esmentat, i també per a altres persones interessades que no ho van fer, però que compleixen els requisits establerts per l'article 2 del mateix Decret.

2. El nou termini per a presentar les sol·licituds, juntament amb la documentació exigida pel Decret 288/2000, de 31 d'agost, en el cas que ja no sigui en poder de l'Administració actuant, és de sis mesos des de la publicació d'aquesta Llei en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya».

3. Per a exercir el dret establert per l'apartat 1, cal adjuntar a la sol·licitud una còpia de la sol·licitud presentada anteriorment, en el cas que aquesta hagués estat extemporània, o bé una declaració escrita de no haver-la presentada amb anterioritat.

4. Les indemnitzacions només poden ésser concedides una sola vegada pel mateix supòsit de fet. Per tant, no poden exercir aquest dret les persones que ja tenen presentada una sol·licitud, admesa a tràmit i actualment en procés de tramitació, o bé que ja ha estat resolta, o resolta i abonada.

5. Als efectes del corresponent reconeixement de les obligacions, es pot ampliar, si escau, el crèdit pressupostari destinat al pagament de les indemnitzacions de les persones incloses en els supòsits establerts per la Llei 46/1977.

Disposició final.

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia d'haver estat publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya».

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 29 de novembre de 2001.

JORDI PUJOL,

President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3525, de 30 de novembre de 2001)

MINISTERI D'HISENDA

24742 *RESOLUCIÓ d'11 de desembre de 2001, de la Direcció General de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, per la qual es regula la presentació per via telemàtica de recursos de reposició i altres sol·licituds de caràcter tributari. («BOE» 311, de 28-12-2001.)*

L'Agència Estatal d'Administració Tributària, dins de la vocació de servei públic a què respon des de la seva creació, ha establert com un dels pilars vertebradors de la seva actuació l'ús de les més modernes tecnologies que articulen la societat de la informació en els procediments que gestiona i, en general, en les comunicacions amb els contribuents.

D'aquesta manera es dóna compliment al que estableix l'article 45 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, pel qual s'instan les administracions perquè promoguin la incorporació de tècniques o mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en desenvolupament de la seva activitat i en l'exercici de les seves competències. Particularment, disposa que els programes i les aplicacions electrònics, informàtics i telemàtics que hagin d'utilitzar les administracions públiques per a l'exercici de les seves potestats han de ser prèviament aprovats per l'òrgan competent, que ha de difondre públicament les seves característiques.

En desplegament d'aquest precepte legal s'ha dictat el Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per part de l'Administració General de l'Estat; així mateix, és aplicable a les entitats de dret públic vinculades o dependents d'aquella quan exercin potestats administratives, en l'exercici de les seves competències i en desenvolupament de les seves activitats, així com en les seves relacions internes o externes. En particular, l'article 4 admet que s'utilitzin en la iniciació, la tramitació i l'acabament dels procediments administratius, i els articles 5 i 9 disposen que els programes i les aplicacions que efectuïn tractament d'informació el resultat del qual sigui utilitzat pels òrgans i les entitats de l'àmbit de l'Administració General de l'Estat per a l'exercici de les potestats que tenen atribuïdes, han de ser objecte d'aprovació i difusió pública, mitjançant resolució de l'òrgan administratiu que tingui atribuïda la competència per resoldre el procediment, i és objecte de publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Aquesta Resolució no solament regula, en l'àmbit tributari, la presentació per Internet de recursos de reposició contra un gran nombre d'actes, sinó que aquesta possibilitat també s'amplia a altres modalitats de sol·licitud. D'altra banda, com que la competència en aquestes matèries correspon en cada cas a òrgans diversos, es fa necessari que la Resolució sigui dictada pel superior jeràrquic comú, és a dir, pel director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

La presentació per via telemàtica de les sol·licituds que recull aquesta Resolució reuneix els requisits de seguretat que garanteixen la seva autenticitat, integrada per la constància de la identitat fidedigna de remitent i destinatari, la integritat del document (la seva no alteració), la confidencialitat o no intercepció del document i la data de la comunicació.

A aquests efectes, el mitjà elegit per l'Agència Tributària per atorgar a la presentació de les sol·licituds la seguretat requerida és la firma electrònica avançada, basada en la utilització del certificat d'usuari X.509.V3, classe 2, expedit per la Fàbrica Nacional de Moneda